

L'AVENTURA INESPERADA

Hi havia una vegada, un divendres per la tarda, una colla d'amics a la pista del cap jugant a futbol. Estaven el José, el Mario, el Pau, la Maria i la Carla.

La Maria i la Carla s'avorrien i els hi van preguntar als nens: -Voleu anar demà per el dematí amb la bicicleta? fa molt de temps que no hi anem- . Tots els nens van dir que sí ràpidament (ja que ells també hi volien anar). Llavors a la mitja hora van anar tots cap a casa.

El dissabte al matí van anar amb la bicicleta a l'ermita . Llavors el José, com que era molt atrevit, va decidir anar a les muntanyes de l'ermita, ja que mai no hi havien anat.

Just a l'entrada, hi havia una caixa molt vella i bruta on el Mario i el José, van ser els atrevits per obrir-la.

Quan la van obrir, es van trobar amb un mapa molt vell però no estava molt brut, ja què estava plastificat. El mapa indicava un tresor, que estava en aquella mateixa muntanya, llavors van decidir deixar les bicis i anar-lo a buscar.

La muntanya tenia colors molt vius i era molt calorosa. Van començar a caminar en busca del tresor, fins que la Maria va veure unes empremtes i per veure de què eren exactament van provar d'esbrinar si amb les ulleres del Mario podien saber de quin animal eren.

El Pau va dir- Però si no es veu res!-.

-Com què no?-va dir el José.

-Jo crec que aquestes petjades són de gos-, va dir la Carla molt espantada.

El José i el Mario i van dir als seus companys: - Tingueu tots calma, no passarà res! -.

Llavors, una mica més lluny es veia una cosa estranya.

El Pau, cridant, els va avisar: – Un gos!-.

Tots, a banda del José i el Mario, estaven alterats. La Carla, el primer que va fer, sense pensar, va ser la primera en córrer, la Maria i en Pau van córrer darrere d'ella. Sense donar-se conte estaven corrents cap a la direcció que marcava el mapa.

Aquell gos era una raça molt perillosa, de les que mossegaven. El José i el Mario, quan van veure que el gos anava amb la boca oberta cap a ells, van començar a córrer, i, el Mario estava, mentre corria, buscant un arbre. El va trobar, i just quan va començar a enfilar-s'hi, el gos va intentar clavar-li una mossegada pensant que l'arribaria a mossegar, però no va poder.

Mentrestant el José havia arribat a un punt on estaven la Carla, la Maria i en Pau. Van estar uns minuts esperant a que el gos marxés, fins que al final el gos va marxar i el Mario va baixar de l'arbre i va anar amb els seus companys. Van seguir caminant, i mentre caminaven es queixaven de que tenien gana i van decidir buscar menjar.

La Maria va trobar un arbre ple de mangos. Tots estaven molt contents quan van veure la quantitat que hi havia. El Mario va tornar a enfilar-se a l'arbre i va començar a tirar els mangos perquè els seus amics els agafessin.

Ja faltava molt poc per arribar al tresor, però els nens i nenes ja no podien més. Van decidir de fer una foguera amb uns pals i una corda que van trobar i també van fer una cabana. Llavors amb molta por van anar a dormir.

Al dia següent, quan es van despertar, van seguir cercant el tresor. Van seguir caminant i van arribar a veure una casa que estava amb un terra que brillava molt i tenia una creu damunt.

-És el tresor!- van cridar tots molt contents. Van agafar les pales que tenien i van començar a excavar molt emocionats. Fins que la Carla va sentir una cosa molt dura i els va avisar a tots cridant.

-L'he trobat, l'he trobat!-.

Tots ells van començar a cridar d'alegria. Va ser en Pau qui va obrir el tresor, i a dins hi havia una carta que deia:

“Benvolguts aventurers, abans de res us vull preguntar una cosa, els vostres pares saben alguna cosa d'això? Doncs mira, si que ho saben.... som nosaltres, us hem posat aquesta trampa per què estàvem segurs que aniríeu a buscar-lo.”

Tots van quedar bocabadats, no s'ho podien creure, van tornar cadascun a casa seva, a demanar perdó als seus pares.

Els pares els van perdonar, ja que seria molt intrigant anar a la recerca d'un tresor, però van prometre no tornar a fer-ho sense permís.

Al dia següent, van anar tots a l'escola, com cada dia, i va anar tot bé, sense cap problema, van ser tots més feliços des d'aquell dia.

6